

APSOLĪJUMS VAJĀŠANĀS

(2. TES. 1:1-12)

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Tes. 1:1-12, Jāņa 1:18, Rom. 2:5, 12:19, Atkl. 16:4-7, 20:1-6, Jāņa 14:1-3.

ATMIŅAS PANTS:

„Tamdēļ arī mēs vienmēr lūdzam par jums, lai mūsu Dievs jūs darītu Sava aicinājuma cienīgus un līdz galam piepildītu jūsu sirsnīgo cenšanos pēc laba un ticības darbu spēkā.” (2. Tes. 1:11)

GALVENĀ DOMA:

Jēzus otrā nākšana ir visas kristīgās cerības kulminācija.

Tāpēc, ka komunikācija bija tik lēna, draudzei, kas gribēja aprunāties ar Pāvilu, bija jāatrod, kur viņš atrodas, un jādabū sava vēsts līdz viņam. Tas ne vienmēr bija viegls process, pavisam noteikti ne. Kad beidzot ziņa bija nodota, apustulim vajadzēja nodiktēt atbildi un nodot cilvēkam, kas to aiznesa atpakaļ uz draudzi. Šis process varēja ilgt mēnešus. Šajā laikā varēja attīstīties un izplatīties maldu mācības.

Šķiet, ka tas bija noticis Tesalonikā, kur draudzē bija radušās jaunas problēmas. Tās bija kļuvušas pat vēl ļaunākas, jo bija nepareizi ieviests dzīvē tas, ko Pāvils bija rakstījis pirmajā vēstulē. Otrā vēstule tesalonīķiešiem bija Pāvila mēģinājums izlabot radušos situāciju.

Pāvila vārdi šīs nedēļas tēmā nonāks pie šāda slēdziena: Kristum nākot, ticīgie tiks izglābti, pateicoties iespaidīgam Dieva darbam Kristū. Šīs nedēļas panti dod mums jaunu informāciju par Viņa atnākšanas raksturu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 15. septembrī.

JAUNI SVEICIENI (2. TES. 1:1, 2)

„Pāvils, Silvāns un Timotejs tesalonīķiešu draudzei, Dievā, mūsu Tēvā, un Kungā Jēzū Kristū: žēlastība jums un miers no Dieva Tēva un Kunga Jēzus Kristus!” 2. Tes. 1:1, 2 Kāda cerība un apsoliņums ir atrodams pat šajā vienkāršajā sveicienā? Cik daudz teoloģijas šeit ir, cik cerības, cik apsoliņumu? Kā mēs varam iemācīties paņemt šīs cerības un apsoliņumus savai dzīvei? _____

Pāvils runā par žēlastību un mieru. Vai zināmā mērā tie nav saistīti jēdzieni? Vai Dieva žēlastības izpratnei, piedošanas apsoliņumam Jēzū nevajadzētu ienest mieru mūsu dzīvēs? Cik svarīgi, lai, neskatoties uz mūsu apstākļiem, mēs visi atvēlētu laiku pārdomām par brīnišķīgo glābšanu, kas mums ir sagādāta, neskatoties uz mūsu necienīgumu. Vai ir vēl labāks veids, kā piedzīvot apsoliņoto mieru? Mums ir jānovērš skats no sevis un jāpievēršas Jēzum un tam, kas mums Viņā ir dots.

Salīdzini 1. Tes. 1:1 ar 2. Tes. 1:1, 2. Šajos vārdos ir neliela atšķirība. Kāda nozīme varētu būt šai atšķirībai? _____

Starp 1. Tes. un 2. Tes. sveicieniem ir viena atšķirība. Pāvils ir nomainījis „Dievā Tēvā” (1. Tes. 1:1) pret „Dievā, mūsu Tēvā” (2. Tes. 1:1). Šeit ir pievienots attiecību elements. Ir cilvēki, kas jūtas tuvi Jēzum, bet baidās no Dieva Tēva. Pāvils pārliedz tesalonīķiešus, ka savās attiecībās ar Tēvu viņu var būt tikpat droši kā attiecībās ar Jēzu. Jēzus uz šo zemi nāca, lai parādītu mums, kāds ir Tēvs.

Izlasi Jāņa 1:18 un 14:7-11. Kādu pārliedzību un cerību mēs varam gūt no šiem pantiem, īpaši 2. Tes. 1:1, 2 gaismā? _____

PĀVILA PATEICĪBA (2. TES. 1:3, 4)

Pāvilam bija tieksme rakstīt īpaši garus teikumus. 2. Tes. 1:3-10 ir viens teikums, kas galvenokārt runā par notikumiem, kas skar Jēzus otro nākšanu. Teikuma galvenā doma tomēr nav pastāstīt par otro nākšanu. „Mums ir pienākums visu laiku pateikties Dievam par jums.” (2. Tes. 1:3, autora tulkojums) Pāvila komentāri attiecībā uz Jēzus atgriešanos (2. Tes. 1:6-10) ir daļa no iemesla, kāpēc viņš pateicas Dievam par tesalonīķiešiem.

Izlasi 2. Tes. 1:3, 4. Kādu svarīgu garīgu principu mēs atrodam šajos pantos, kas attiecas uz ticības jautājumu? Kas notiek ar ticību, ja tā neaug? _____

„Mums ir jāpateicas” vai „mūsu pienākums ir pateikties” Dievam ir galvenā frāze 2. Tes. 1:3-10. Pāvils izjūt pienākumu pateikties Dievam par tesalonīķiešiem, jo viņu ticība kļūst arvien stiprāka un stiprāka. Vienlaikus pieaug arī viņu mīlestība citam pret citu, un abi darbības vārdi oriģinālā ir tagadnes formā. Tas nozīmē, ka viņu augšana ticībā un mīlestībā ir pastāvīga un nepārtraukta. Šāda veida augšana ir pamats jebkurai veselīgai draudzei. Līdzīgi stādam, ja draudze neaug garīgi, tā mirst.

Šīs vēstules otrajā un trešajā nodaļā Pāvils turpina izteikt ievērojamu kritiku. Bet viņš zina, ka cilvēkiem ir vajadzīga liela atzinība, pirms viņi spēj konstruktīvi pieņemt kritiku. Šo atzinību viņš izsaka pirmajā nodaļā.

Viens no iemesliem Pāvila atzinībai ir tas, ka draudze Tesalonikā turpina piedzīvot vajāšanas. Viņš īpaši cildina viņu „pacietību” bēdās. Ticības, cerības un mīlestības vietā Pāvils runā par viņu ticību, mīlestību un pacietību. Tā kā šeit „pacietība” aizvieto „cerību”, Pāvils tālāk šajā nodaļā runā par otro nākšanu.

Rezultāts viņu izaugsmei ticībā un mīlestībā ir tas, ka viņu gara spēks, saskaroties ar grūtībām, ir kļuvis par apustuļu lielīšanās iemeslu visās draudzēs, ko viņi apmeklē. Tesalonīķieši bija kļuvuši par tādu kristiešu paraugu, kas ir nodevušies Dievam, atrodoties ugunī.

Kā pārbaudījumi un grūtības var vairot mūsu ticību? Tajā pat laikā – kā pārbaudījumi var apdraudēt mūsu ticību? _____

CIEŠANAS KĀ GALA LAIKA ZĪME

(2. TES. 1:5, 6)

2. Tes. 1:5-10 grieķu valodā ir Vecās Derības pieskaņa (lielākajai daļai Jaunās Derības kristiešu Bībele bija Septuaginta, grieķu Vecās Derības tulkojums). Otrajā vēstulē tesalonīķiešiem ir daudz vairāk atsauksmju uz Veco Derību nekā pirmajā.

Izlasī 2. Tes. 1:5, 6. Ko Pāvils pasaka? Kādi apsoliņumi šeit ir atrodami? _____

Vārds „zīme” nozīmē „pierādījums” vai „skaidra norāde” uz kaut ko. Uz ko norāda kristiešu vajāšanas (4. p.)? Tās noteikti nenorāda uz Dieva tiesu pret Saviem ļaudīm. Tieši pretēji, tās norāda uz tiesu nākotnē, kurā Dieva ļaudis tiek attaisnoti un tie, kas ir viņus vajājuši, saņem to, ko ir darījuši citiem.

Šeit ir vēsts mums. Vardarbība rada vardarbību, un tiem, kas ir vardarbīgi pret citiem, ir iemesls baidīties no nākotnes. Dieva tiesa noliek visu savās vietās. Tie, kas ir vajājuši Dieva ļaudis, kādu dienu sastapsies ar Dieva taisnību. Bet tie, kas piedzīvo netaisnību savas ticības dēļ tagad, var ar pašāvēību raudzīties uz Dieva tiesu nākotnē. Tajā dienā visiem būs redzams, ka viņiem pieder Dieva labvēlība.

Jaunā Derība iedrošina ticīgos parādīt žēlastību, žēlsirdību un piedošanu citiem. Bet ja šāda rīcība tiek atraidīta un atmaksāta ar lāstiem, sitieniem un ieslodzījumu, tad drosmi dod atziņa, ka netaisnība nepastāvēs mūžīgi. Tādējādi Dieva svētie ir aicināti būt pacietīgi (skat. arī Atkl. 14:12).

Tāpēc Pāvils 2. Tes. 1:5, 6 atgādina vajātajiem tesalonīķiešiem, ka „Dieva taisnā tiesa” nākotnē parādīs Viņa atzinīgo vērtējumu par to, kas notiek tagad. Vēl vairāk – viņu pacietība un ticība, saskaroties ar pārbaudījumiem, apstiprina, ka Dievs viņus ir izraudzījis. Šādā veidā kristiešu ciešanas var būt pamats priekam (1. Tes. 1:6, 7). Tie ir reālās dzīves pierādījumi, kas parāda, kurā pusē mēs būsim, kad nāks Jēzus.

5. pants parāda Dieva taisno tiesu, atzinīgi vērtējot tesalonīķiešus. 6. pants parāda to kā viņu vajātāju notiesāšanu un iznīcināšanu. Abos gadījumos tiesa ir tagadnes rīcības rezultāts gala laikā.

Vai tev ir nācies piedzīvot netaisnīgas vajāšanas, kur vainīgie nav saņēmuši redzamu sodu par savu rīcību? Ja jā, tad kādu mierinājumu tu vari gūt Dieva tiesas apsoliņumā? Vai arī paskaties šādi: vai tu esi izturējies pret cilvēkiem slikti un negodīgi un esi ticis cauri sveikā (vismaz līdz šim)? Ja jā, tad kā tu raugies uz Dieva tiesas apsoliņumu gala laikā? _____

UGUNS UN IZNĪCĪBA (2. TES. 1:7-9)

Izlasi 2. Tes. 1:7-9. Kāds ir galvenais iemesls ļauno iznīcībai, Jēzum otrreiz atnākot? Kā mums saprast šos pantus, domājot par Dievu kā pilnu mīlestības, žēlastības un piedošanas? _____

Daudzi nejūtas labi, lasot šos pantus. Viņiem liekas, ka „atmaksa”, atriebība, sodīšana un ciešanu uzlikšana nav mīlestības un žēlastības Dieva cienīga. Bet sodīšana un atmaksa ir bieži sastopama tēma Pāvila rakstos (Rom. 2:5, 12:19). Pāvils ir nepārprotams: pienāks diena, kad ar lielu spēku parādīsies Dieva tiesa.

Un kāpēc gan ne? Ikvienai labai valdībai mūsdienu pasaulē pienāk laiks, kad ir jāpielieto spēks, lai likvidētu ļauno. Lai gan šis spēks ne vienmēr ir vardarbīgs (piemēram, tad, kad tevi apstādina par satiksmes noteikumu pārkāpšanu vai notiek audits par nodokļu maksāšanu), dažos gadījumos, īpaši tad, ja noziedznieks pats ir bijis vardarbīgs, ir jāatbild ar vardarbību. Laba valdība nodrošina ar nepieciešamajiem ierobežojumiem, lai mēs varētu dzīvot kopā mierā. Daudzas reizes atklāts ļaunums nedos labprātīgi ceļu. Jo lielāks ļaunuma spēks un brutalitāte, jo lielāks bieži vien ir vajadzīgs spēks, lai šo ļaunumu likvidētu.

Šo pantu ainas nav patīkamas, bet tās pārliecina mūs, ka Dievs darīs visu, kas vajadzīgs, lai izbeigtu vardarbību un apspiešanu.

Izlasi Atkl. 16:4-7 un Dan. 7:21, 22. Ko šie panti māca tādu, kas saskan ar Pāvila rakstīto Otrajā vēstulē tesalonīķiešiem? _____

Pateicoties savai personīgajai pieredzei, Jēzus zina ciešanu cenu. Mēs varam uzticēties, ka Viņa tiesa būs taisnīga, bet tajā nebūs pārmērības. Dievišķā tiesa beigsies ar ciešanām, bet pat ne mazliet lielākām, kā nepieciešams. Ja mēs varam uzticēties Dievam visā, mēs varam uzticēties, ka Viņa taisnība atklās gudrību un godīgumu, kādu mēs šobrīd nespējam aptvert.

Šo pantu nolūks nav priecāties par atriebību, bet iedrošināt tos, kam tiek darīts pāri un kas tiek apspiesti. Tiesas diena tuvojas. Mums nav jāņem tiesāšana savās rokās.

PAGODINOT KRISTU (2. TES. 1:10-12)

Izlasi 2. Tes. 1:10-12. Ko nozīmē tas, ka Jēzus Kristus tiks pagodināts savos svētajos? _____

Šis nedēļas teksts (2. Tes. 1:3-10) atklāj daudz svarīgu detaļu par Jēzus otro nākšanu. Kad Jēzus atgriezīsies, Viņš nesīs ciešanas tiem, kas liek ciest citiem, un nodrošinās mieru tiem, kas ir cietuši (skat. 2. Tes. 1:6, 7). Viņš nāks no debesīm spēcīgu eņģeļu pavadībā (2. Tes. 1:7). Viņš nāks ar liesmojošu uguni un izpildīs nāves sodu tiem, kas ir atmetuši Dievu un Jēzus Kristus evaņģēliju (2. Tes. 1:8). Ļaunie tiks iznīcināti (2. Tes. 1:10).

Otrās nākšanas notikumi sagatavo platformu tūkstošgadei, kuras laikā zeme būs pamesta (Atkl. 20:1-6). Lai gan šis nedēļas panti nestāsta, kas notiks ar taisnajiem, 1. Tes. 4:16, 17 saka, ka izglābtie pievienosies Jēzum gaisā. Jāņa 14:1-3 norāda tālāk, ka Jēzus ņems taisnos pie sevis uz Debesīm.

Kā Pāvils pamāca ticīgos sagatavoties Jēzus otrajai nākšanai? 2. Tes. 1:11. _____

Ar 10. pantu Pāvils pārtrauc runāt par ļaunajiem un atkal pievēršas taisno liktenim otrās nākšanas laikā. 10. – 12. pantā Jēzus godība atklājas to raksturos, kas Viņam tic. Pāvils prēcājas, ka viņa lūgšanas un pūles tesalonīkiešu labā Jēzus otrās nākšanas laikā tiks attaisnotas (skat. 1. Tes. 2:19, 20).

Šeit Pāvils rada platformu otrajai nodaļai, kurā viņš pierāda, ka Kunga diena vēl nav atnākusi. Ja tā būtu pienākusi, tad mēs redzētu liesmojošu uguni, notiktu ļauno iznīcināšana un Jēzus pagodināšana visu cilvēku acīs.

Mūsu šodienas pantos Pāvils viegli pārslēdzas no Dieva uz Jēzu, izmantojot šos divus vārdus kā sinonīmus. Saskaņā ar inspirāciju, Jēzus ir Dievs. Šī mācība mums ir ļoti svarīga. Jo lielāks ir Jēzus, jo spēcīgāka ir Viņa glābšana un jo skaidrāku izpratni par Dievu mēs iegūstam, pārdomājot Viņa dzīvi, nāvi, augšāmcelšanos un atgriešanos. Ja Jēzus patiešām ir Dievs, tad Tēvs ir tieši tāds pats kā Viņš.

Kā mēs varam iemācīties gādāt par ikdienišķo dzīvi, tajā pat laikā gaidot otro atnākšanu? Kāpēc ikdienas dzīves ritmā ir tik viegli aizmirst par Viņa nākšanu? Kā mēs varam iemācīties paturēt šo brīnišķīgo apsolvījumu savā priekšā un doties savās ikdienas darīšanās, piešķirot apsolvījumam tik daudz laika, uzmanības un nopietnības, cik tas ir pelnījis? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Bībeli ir uzrakstījuši inspirēti cilvēki, bet ne tā, kā domā un izsakās Dievs. Runā cilvēcība, un Dievs kā rakstnieks nav atklājies. Cilvēki bieži lieto izteicienus, kādus mēs no Dieva nedzirdētu. Dievs sevi nav ielicis Bībeles vārdos, loģikā un daiļrunībā, lai šajās lietās Viņš tur tiktu pārbaudīts. Bībeles sarakstītāji bija Dieva sekretāri, bet ne Viņa spalva...”

„Inspirēti nav Bībeles vārdi, bet cilvēki. Inspirācija darbojās nevis uz cilvēku vārdiem vai viņu izteiksmes veidiem, bet gan uz pašiem cilvēkiem, kas Svētā Gara iespaidā tika piepildīti ar domām. Bet viņu vārdi nes katra individuālā cilvēka prāta zīmogu. Dievišķais prāts un griba ir savienota ar cilvēcīgo prātu un gribu; tāda veidā cilvēku izteiktais kļūst par Dieva Vārdu.” Elena Vaita „Izmeklētas vēstis”, 1. sēj., 21. lpp.

„Pamācības par Kristus otro atnākšanu, kuras Pāvils uzrakstīja savā pirmajā vēstulē tesalonīķiešiem, bija pilnīgā saskaņā ar viņa iepriekšējo mācību, tomēr daži vietējie brāļi viņa vārdus uztvēra nepareizi. [...] Otrajā vēstulē Pāvils cenšas izlabot šīs mācības nepareizo uztveri un izskaidrot tiem savu patieso viedokli.” Elena Vaita „Apustuļu darbi”, 264. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Vai Rakstu patiesības vairāk atklājas intensīvā „vārds pa vārdam” pētījumā vai plašākā lasīšanā, kur varam uztvert plašāku domu? Vai arī ir savs laiks un vieta abiem? Pārrunājiet savas atbildes grupā.

2. Izlasi piektdien citētos Elenas Vaitas citātus par to, kā darbojas inspirācija. Kā tas palīdz mums saprast „cilvēcisko elementu”, kas reizēm parādās Bībelē?

3. Vai doma par otro nākšanu tevi biedē vai arī dod cerību? Ko tava atbilde liecina par tavām attiecībām ar Dievu un par tavu evaņģēlija izpratni?

4. Lai arī cik daudz patiesības ir uzskatā, ka pārbaudījumi stiprina ticību un raksturu, ko tu saki cilvēkiem, kuru pārbaudījumi ne tikai padara viņus sarūgtinātākus, vieglāk aizvainojamus un dūsmīgus (citiem vārdiem sakot, tie neceļ viņu raksturu), bet kuri grūtībās zaudē arī savu ticību?

KOPSAVILKUMS:

Otrās vēstules tesalonīķiešiem pirmajā nodaļā Pāvils priecājas par to, kā Tesalonikas ticīgie paliek uzticīgi, neskatoties uz pārbaudījumiem. Viņš iedrošina viņus, norādot uz lielajām pārmaiņām, Jēzum nākot otrreiz. Lai arī kas notiek tagad, mums pieder Dieva apsoliņš, ka Viņš izpildīs dievišķo spriedumu.